

प्रभूतम् । अध्यंहि ने वावदहानि पञ्च शिवा सभीपे
नगरस्य वस्तु । विरौति चातं विद्याति तस्य भवञ्च
वक्ष्मप्रभवं प्रभूतम् । पञ्चाङ्गरात्राणि कथञ्चिदेषा क्रूरा-
रवा व्याहरते इगालौ । यस्मान्तिके तं बहवो हठेन
सुष्टुप्ति चौरा जनसचिवेगे । स्यानस्य वस्तुपेगता
सभीपं दिनानि पञ्चोचरति प्रभाते । खरेण रौद्रेण इ-
गाजभार्यां स्थात्तव हानिस्त्रहती नराणाम् । सुरचित-
स्थापि मतुष्ठज्ञैर्यास्य शौचं हरणं विधत्ते । त्वयं
दिनानां दिवसावसाने शिवारटनी परुषस्त्रेण । दिक्षा-
रटनी सकलासु रौद्रं भमत्यखिज्ञा परितः पुरस्ते त ।
इगाजभार्यां स्तु तदुब्रवीति युज्ञं महर्त्तव महाभि-
वातम् । च्चातां विज्ञत्वतिरौद्रनादा समाकुला
धावति या समन्नात् । कौमारकं या जनयत्वक्षात्
कुर्यांचिद्वा सा युवराजपातम् । रोमोद्वामं या जनयत्व-
क्षात् फे इत्यतिक्रूरवा नराणाम् । मूलं उरी-
ष्ठनु तुरङ्गभार्यां सा सर्वदा स्नादशिवा शिवेत् ।
तुरङ्गक्षीरोधसि सौम्यहृपास्त्रोन् पञ्च वा सुञ्चिति
या निनादान् । शिवां शिवां तां ज्ययत्वदानीं
वन्धेत देवीभिवन्दनीयाम् । इसानभूमौ दिनमध्यभागे
अध्ये रजस्याः स्तन्दहप्रदेशे । या रौति तस्य बलिवर्य-
शुक्रं भक्त्रा प्रदद्याद्य वदि भद्रमिच्छेत् । सर्वेषु कार्येषु
ससुदातेषु बलिः शिवाया विनिवेदनीयः । एहाति
र्याज्ञन् विषयेऽभ्युपेत्य देवी बलि जल्पति तत्र चिद्गिम् ।
“कथंते बलिविधानमिदानीं शाकुनागममतेन शिवायाः ।
दिव्यसन्त्वर्लिवाभितदोषं साधितास्तिवसुद्यतकार्यम् ।
शून्यालयं क्षद्रत्तं इगाजानं चतुष्पर्यं मातृत्तं
जलान्तम् । बन्ध्यावनिश्चत्वरमेवमादा बलिप्रदानाय
मताः प्रदेशाः । तेषाच्च बध्यादुचितप्रदेशे विशेष-
धितं सर्वालकं विद्यात् । पौराणिकस्त्रोकपरी-
चितायाः संगट्या गोर्गेमवसन्तरीक्षात् । अत्यन्तजीर्ण-
देहाया बन्ध्यायाच्च विशेषतः । रोगार्जनवस्त्राताया न
गोर्गेमवसन्तरीहैते । तस्मिन् विशेषं वितं विद्यात्
पिष्टाक्तेनाद्दलं सरोजम् । संपूर्जयेत् तत्र हुराधि-
षादीन् क्रमेण सर्वान्पि लोकपालान् । अध्ये हन्ते:
पञ्चमिरच्युपेता शिवाभिता पिष्टमयो प्रसन्ना । पञ्चा-
शिवा द्वृप्रति भक्तियोगात् प्रभूतपुष्पाच्छत्तूष्पदीपैः ।
साञ्चयगुण्डैदनसापञ्चलये यांत्रकपूरपलिकामिधमव्यैः । रुद्ध-
तिरत्र नराणनमात् बुद्धिमता बलिदर्शणि कार्यां ।

प्रायाट्टर्मै वामचतुर्दशीं वा कंसन्त्य मन्त्रेण च सप्त
वत्तः । बर्तं शिवाया निशि निचयेन दद्याक्तुष्ठ्रो
यदि भद्रमिच्छेत् ।

शिवालय न० शिव आलोयतेऽब ली-च्च । १३३३ ने झारां ।

६५० । २रक्ततुलस्यां शव्वरा० १३३३देवमट्टे च पु० ।

शिवालु पु० शिवायाज्ञति अल-उन् । इगाले राजनि० ।

शिवास्मृति स्त्रो शिवाया: स्मृतिर्यस्याः ५३० । जयनीष्ठक्षे
शव्वच० तच्चामोज्ञारणे हि जयनीनामकदुर्गायाः ज्ञर-
णमिति तस्याक्षयात्मम् ।

शिवाह्नाद पु० शिवमाह्नादयति आ+ह्न॒-चिच्च-च्चा० ।
१३३३ राजनि० । ६५० । २तृसलोषे च ।

शिवाह्ना स्त्रो शिवस्त्रेवाह्ना वस्त्राः । रद्रजटाइचे राजनि० ।
६५० । २महांदेवाह्नाने च ।

शिवि पु० शि-वि नि० न गुणः । १३३३पश्चौ विक्कां । २मू-
र्जंक्षे १८शीनरराजसुते न्वपमेदे च सेदिं० ।

शिविका स्त्रो शिवं करोति शिव+चिच्च-एवुल् अत इच्चम् ।
यामभेदे (डुबी) अमरः ।

शिविर न० शो+किरच्च वुक् च । कटके सैन्यनिवासस्थाने ।

शिविरलक्षणसुक्षं यथा

“शिविरं परिख्यायुक्तसुच्चैः प्राकारवेदितम् । युक्तादश-
द्वारच्च चिंह्वादपुरस्त्रतम् । युक्तं चित्रैर्विचित्रैच
क्षित्रैस्त्रै कपाटकैः । निघिष्ठक्तरहितं प्रसिद्धै सु
पुरस्त्रतम् । सुलक्षणं चन्द्रवेदं प्राङ्गणञ्च तथैव च” ।
तत्र विहितनिघिष्ठक्तरहितं यथा “वाञ्छमे नारिकेच्च
स्वहिण्याच्च धनप्रदः । शिविरस्य यदीशाने पूर्वे पुत्र-
प्रदस्त्रः । सर्वत्र मङ्गलाह्वृत तस्त्राजो मनोहरः ।
रसालठचः पूर्वजिक्षुणां सम्प्रदस्त्रथा । शुभ-
प्रदस्त्र चर्वत्र हुरकारो ! निशासय । विल्वस्य पन-
सवैव जम्बोरो बदरी तथा । प्रजाप्रदस्त्र पूर्वजिक्षु-
दक्षिणे धनकस्त्रथा । सम्प्रदस्त्र चर्वत्र यतो हि वर्जते
स्वही । जम्बुठक्षय दार्ढिक्ष्वः कदल्यामातकस्त्रथा ।
वस्त्रप्रदस्त्र बूर्वजिक्षु दक्षिणे जिवदस्त्रथा । चर्वत्र शुभ-
दक्षवै धनप्रदस्त्रशुभप्रदः । हर्षप्रदो गुवाक्ष्व दक्षिणे
पञ्चमे तथा । ईशाने सुखदस्त्रैव चर्वत्रैव निशासय ।
चर्वत्र चम्बकः शुद्धो भुवि भद्रप्रदस्त्रथा । अल्लाबृशापि
त्रिष्ठायडं लायाम्बुच्च उकासकः । खर्जुरी कर्कटी
चापि शिविरे सङ्कुमप्रदः । वार्षुकः कारवेळाच्च वाज्ञ-
क्षुच्च शुभप्रदः । । खतापालच्च शुभदं सर्वे सर्वत्र निर्मित-